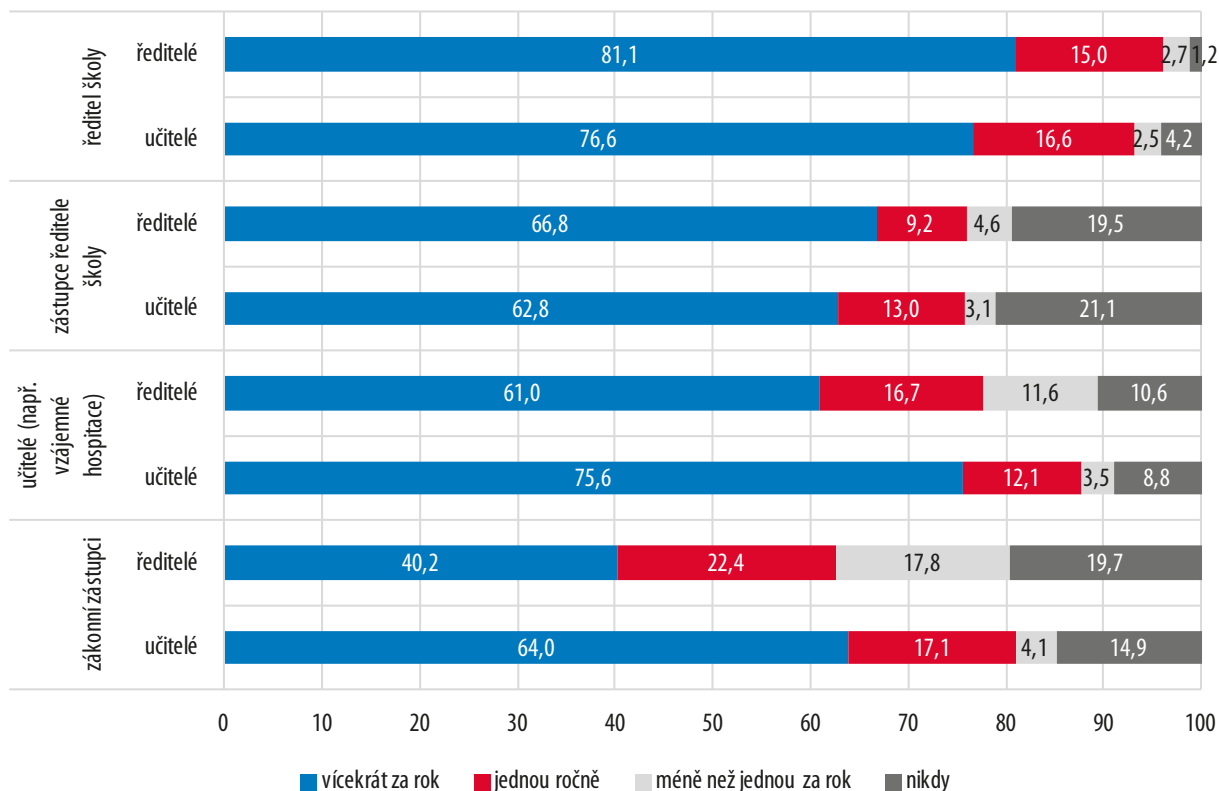

Četnost hodnocení výuky učitelů a poskytování zpětné vazby – podíl ředitelů a učitelů (v %)

Celkově zvýšený podíl odborně kvalifikovaných učitelů v hospitovaných školách však potvrdil jen mírně se zvyšující kvalitu vzdělávání. K výraznému zlepšení kvality poskytovaného vzdělávání došlo pouze u 22,2 % škol navštívených škol a naopak u 19,2 % navštívených škol ČŠI konstatovala mírné nebo výrazné zhoršení od posledního inspekčního hodnocení. Efektivitu uplatňovaných metod a forem práce negativně ovlivňovala nedostatečná či nekvalitní nabídka dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, mnohdy však naopak chyběla schopnost učitelů odborné znalosti získané dalším vzděláváním požadovaným způsobem uplatnit v pedagogické praxi. Jednou ze stěžejních příčin nevýrazného zvyšování kvality vzdělávání jsou mnohdy chybějící odborné znalosti pedagogů o vzdělávání dětí se speciálními vzdělávacími potřebami, o individualizaci vzdělávání či o aktivizujících a komplexních metodách a formách. Neopomenutelnou příčinou je i selhávání ředitelů v oblasti kvalitního pedagogického vedení. Nezvládají objektivně a efektivně vyhodnocovat naplňování ŠVP PV v kontextu podmínek, průběhu i výsledků vzdělávání, přijímat adekvátní opatření a zacílit další vzdělávání pedagogů. ČŠI v této oblasti identifikovala školy, ve kterých vedení MŠ věnovalo profesnímu rozvoji učitelů příkladnou pozornost. Pedagogy motivovalo k sebehodnocení a kolegiálnímu hodnocení, jejich profesní rozvoj podporovalo mentoringem a koučingem. Další vzdělávání organizovalo cíleně tzv. „na klíč“, které vycházelo z potřeb školy a pedagogů a navazovalo na koncepční cíle školy.

Z hodnocení ČŠI vyplynula skutečnost, že podpora začínajících a nových učitelů nebyla mnohdy systematická a funkční. Pomoc této kategorii učitelů velmi často spočívala pouze ve vytvoření formálních podmínek pro jejich uvádění do praxe, efektivitu a naplnění metodické podpory však ředitelé škol ve velké většině následně nevyhodnocovali. V důsledku toho se kvalita získaných pedagogických dovedností začínajících učitelů odvíjela od ochoty či neochoty sdílení zkušeností kolegů. V souvislosti s uváděním začínajících učitelů MŠ do praxe byla v některých krajích (Středočeském, Olomouckém, Plzeňském, Jihomoravském, Libereckém, Vysočina a Praha) patrná méně kvalitní připravenost absolventek zejména středních pedagogických škol na praxi, která se projevila nejvíce v realizaci vzdělávacích